

Vare paa Toldboden, vil det i Regelen være en Toldassistent, der fastsætter, til hvilken Sats Varen skal indklareres. Det skulde være en Toldkontrolør, men Arbejdet er blevet saa stort, at Toldkontroløren sidder i en eller anden Hule, hvorfra han dirigerer, jeg ved ikke hvad, og det er i Regelen en Toldassistent, der i Virkeligheden fastslaar, hvilken Sats Varen skal sættes til. Derefter er jeg misfornøjet og klager til Generaldirektoratet. Generaldirektøren konfererer, antager jeg, med sin Kontorchef; derefter gaar Sagen til Toldinspektøren, der sender den videre til Toldkontroløren, som atter sender den til Toldassistenten, hvorpaa den gaar samme Vej tilbage. Assistenten vil naturligvis i 9 af 10 Tilfælde fastholde, at han har tariferet rigtigt, Kontroløren, der jo egentlig skulde have kontrolleret Tarifieringen, vil ikke desavouere Assistenten. Toldinspektøren, der kender Toldkontroløren som en dygtig Mand, sender Sagen videre op, og saaledes kommer Sagen til Generaldirektøren, som derefter meddeler mig, at Klagen ikke kan tages til Følge. Saa klager jeg til den højtærede Minister, og der maa jeg sige, der kender jeg Svaret i de 99 af 100 Tilfælde, for det vil være ganske enestaaende Tilfælde, hvor Finansministeren selv kan have Kendskab til en Vares Tarifiering, han maa holde sig til sin Generaldirektør, og Svaret maa da atter blive, at Sagen har sit Forblivende ved Generaldirektoratets Resolution af den og den Dato. Saaledes er man stillet. Den Betydning, som en Appel til Finansministeren kunde have, faar den ikke. Og der vil jeg da sige, at det var ønskeligt, om der kunde skabes en Slags Appellinstans, til hvilken de klagende kunde henvende sig, en Appellinstans, som raadede over tilstrækkelig Sagkundskab. Hvis man oprettede et saadant Tarifieringsraad eller Toldraad — det sidste Udtryk vilde jeg foretrække, for jeg kunde tænke mig, at det kunde faa andet at gøre end netop at udtale sig om de afgivne Resolutioner —, saa forekommer det mig, at Finansministeren dér maatte have en udmærket Støtte. Jeg tænker mig, at et saadant Toldraad skulde udnævnes af Finansministeren, og at det skulde bestaa ikke alene af Toldere, men ogsaa af praktiske Forretningsmænd, nogle valgte efter Indstilling af Grosserersocietetet, et Par valgte f. Eks. efter Indstilling af Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri og et Par efter Indstilling af Landbrugets Organisationer.

Jeg tror, at det, ordnet paa denne eller en lignende Maade, maatte være ganske overordentlig behageligt for Finansministeren at have at ty til, men jeg tror ogsaa, at det i anden Henseende kunde være heldigt at have et saadant Toldraad, navnlig hvis man gav det Bemyndigelse til at fremkomme med Forslag om Ændringer i den bestaaende Tarifiering. Thi dersom vi, hvis vi i Aar faa en Toldlov, atter skulle vente et Par og fyrretyve Aar, inden vi faa en anden, vil atter Resolutionernes Antal i disse 40 Aar blive saa stort, at det er ganske uoverkommeligt at vide, hvor vi ere henne. Det er derfor ønskeligt at faa et Raad, der har Competence til at henstille til Ministeren, at der snarest bliver søgt foretaget Ændring i det eller det Toldforhold.

Jeg skal ikke nu komme videre ind paa flere Enkeltheder, da der bliver Lejlighed til det i Udvalget. Naar jeg begyndte med at sige, at jeg ikke talte paa alle mine Meningsfællers Vegne, vil jeg dog nu slutte med at udtale, at vi alle ere enige om Ønskeligheden af, at vi nu faa Toldspørgsmaalet bragt ud af Verden og faa det bragt til en heldig Løsning, og at vi ville gøre vort bedste for, at de modstaaende Anskuelser kunne blive forligte, idet vi haabe, at de politiske Forhold maa udvikle sig saaledes, at det kan lade sig gøre.

Tesdorpf: Sukker er en Artikel, som har maattet kæmpe sig frem her i Europa, og Kampen er stadig staaende mellem den gamle og den ny Verden, mellem Tropernes Rørsukkerplantager og Europas Sukkerroemarker, og indenfor selve den gamle Verden er der Konkurrence mellem de enkelte Lande. Den moderne Bevægelse i alle Stater gaar jo ud paa, saa vidt muligt at brødføde sig selv med Sukker, og det er ganske naturligt, nationaløkonomisk set, at man søger at binde det Arbejde, det Omsætningsliv, der knytter sig til en saa almindelig og saa alment brugt Artikel, som Sukkeret er, til det Land, hvor Forbruget finder Sted. Blandt alle Positioner i en Toldlov er der vel ingen, der er vanskeligere at komme til Bunds i og faa en rigtig Opfattelse af end netop Sukkeret. At rokke ved de bestaaende Sæts, Afgifter og Told, kræver i det hele megen Varsomhed og en heldig og let Haand for ikke at gaa bestaaende og berettigede Interesser for nær. Det Krav, som der stilles til en Toldreform, og som jo mange Gange er kommet frem, grunder sig paa,